

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego K. M.

reprezentowanego przez matkę K. P.

przeciwko P. M.

o alimenty:

postanawia:

1. umorzyć postępowanie wobec zawarcia ugody,
2. pobrać od pozwanego P. M. kwotę 210 (dwieście dziesięć) złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem połowy nieuiszczonej opłaty sądowej,
3. umorzyć postępowanie zażaleniowe wobec wycofania zażalenia.

UZASADNIENIE

K. P. działając w imieniu małoletniego syna K. M. wniosła o zasądzenie od ojca dziecka P. M. na rzecz dziecka alimentów w kwocie 900 zł miesięcznie poczynając od 01.01.2015 r. oraz 1000 zł miesięcznie od 01.06.2015 r. płatne do rąk przedstawicielki ustawowej matki K. P. do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu matka małoletniego wskazała, że małoletni zamieszkuje z nią i ona ponosi koszty jego utrzymania, zaś ojciec dziecka do tych kosztów się nie dokłada.

Pozwany P. M. wnosił o oddalenie powództwa. W drodze ugody wyraził zgodę na alimenty w wysokości 700 złotych miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje :

W niniejszej sprawie małoletni K. M. ur. (...) (4 lata) jest dzieckiem z nieformalnego związku (...) (k. 29). Rodzice małoletniego rozstali się i K. M. został pod opieką matki. Dziecko uczęszcza do przedszkola (koszt ok. 250 złotych). Ponadto na jego wyżywienie potrzeba ok. 500 złotych, na pokrycie kosztów mieszkaniowych u matki ok. 250 złotych i na inne potrzeby ok. 200 złotych miesięcznie. Tak więc koszt utrzymania małoletniego to około 1200 złotych miesięcznie.

K. P. prowadzi działalność gospodarczą w postaci świadczenia usług fizjoterapeutycznych w firmie (...) Sp. z o.o. w W.. Z tytułu tej działalności w 2014 r. osiągnęła przychód w wysokości 50.676, zł brutto. Dodatkowo pobiera świadczenia 1.145, zł brutto rocznie. Łączny miesięczny dochód wyniósł 4.318 zł brutto (k.24).

P. M. ma 35 lat, jest kawalerem, ma jedno dziecko. Z wykształcenia jest technikiem plastykiem, zajmuje się projektowaniem graficznym, montażem filmów od 15 -16 lat. Twierdzi, że zarabia około 2.500 złotych miesięcznie oraz że wynajmuje mieszkanie za 1.700 złotych miesięcznie. Za wykonywane prace wystawia faktury na kwoty 6.150 zł.

(k.73), 7872 zł.(k.74), 11.500 (k.75), 10.000 (k. 76). W zeznaniach podatkowych za 2014r. wykazał dochód 4.835 ,52 (k.65).

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Roszczenia alimentacyjne wynikają ze stosunku małżeństwa (art. 27 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego) lub z pokrewieństwa (art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). W sprawach między rodzicami a dziećmi, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie i nie mają dochodów ze swego majątku (art. 133§1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy tak od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego (art. 135§ 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

W niniejszej sprawie rodzice małoletniego K. M. winni razem ponosić koszty jego utrzymanie. Matka nie jest w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb dziecka, nadto realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania i opiekę nad dzieckiem, w większym zakresie niż to czyni ojciec dziecka. Dlatego wymiar finansowy ojca w kosztach utrzymania dziecka winien być nieco wyższy niż matki.

Zgodnie z art. 223 § 1 zd. 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron.

Zgodnie z art. 917 Kodeksu cywilnego przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego. Następnie do ugody sądowej, z mocy art. 223 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, zastosowanie ma przepis art. 203 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym zawarcie ugody sądowej może sąd uznać

za niedopuszczalne tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Mając powyższe na względzie, stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie zawarcie ugody było dopuszczalne, bowiem ugoda jest zgodna z prawem, kwota alimentów jest adekwatna tak do potrzeb dziecka jak i możliwości zarobkowych ojca nadto ugoda czyni zadość zasadom współżycia społecznego, przez co brak było przesłanek, aby Sąd uznał ją za niedopuszczalną.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Poprzez zawarcie ugody strony uchylili stan niepewności co do roszczeń wynikających ze stosunku prawnego je łączącego, zaś prowadzenie postępowania stało się bezprzedmiotowe, a wydanie wyroku zbędne, przez co należało wydać postanowienie o umorzeniu postępowania. Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. W związku z zawarciem ugody połową tych kosztów został więc obciążony pozwany P. M. w kwocie 210 złotych.

Z uwagi na wycofanie zażalenia umorzone zostało postępowanie zażaleniowe.